

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸੱਠਵਾਂ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ: ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ

Jeff Pippenger
2024-03-26

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਨਿਕਟ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਲ ਅਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਿੰਦੂ-ਬਿੰਦੂ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਾਜਨੇਤਿਆਂ, ਸਭਾਵਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਵਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਢਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸਰਬਭੋਮ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ—ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲਾ, ਜੀਉਂਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸਰੋਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਉੱਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਦਰਿਦ੍ਰ, ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਬਲ, ਕਿੰਨਾ ਅਲਪ-ਆਯੁ, ਕਿੰਨਾ ਭੁੱਲਣਹਾਰ, ਕਿੰਨਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ।”

“ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਵਜੋਂ ਮੋੜਦਾ ਹੈ—ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ‘ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਜਨਮਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਰਾਜ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਦਭੁੱਤ, ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਸਦੀਵੀ ਪਿਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ’ [ਯਸਾਯਾਹ 9:6]।”

“ਜੇ ਜੇਤ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ, ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਦੇਕੇਲ, ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ “ਦੇਣ” ਅਤੇ “ਘਟਨਾਵਾਂ” ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ” ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ (ਦਸਵਾਂ), ਜਿਵੇਂ ਆਖਰੀ ਅਧਿਆਇ (ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ) ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਜੋ ਹਿੱਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੀ ਜੇਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,” ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰੇ। ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਾਲ

ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਦਾ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਨਾ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੱਸ ਉਹ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ “chazon” ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤੋਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ “the appearance” ਦੇ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਕਾਰਕ “marah” ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਦੇਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਲਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਯਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਵਿਆਯਾਮ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।”

“ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮੇਟੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਭਾਗ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ-ਫੁੱਟੇ ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਤੁਰਤਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਪਾਠਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਪਰੀ ਤਰ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੇਠ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਵਲ ਜਤਨਸ਼ੀਲ ਖੋਜ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜੋ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਖੋਜ ਕੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ‘ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੱਥੇ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉੱਥੇ।’ ਯਸਾਯਾਹ 28:10।”

“ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ-ਭਾਲ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਹਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੈ, ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਸੱਚਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਹਰ ਤੱਥ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਰਚਨਾ, ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਵਹਣ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਅਨੰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਸਮਰਥਾਵਾਂ ਤੀਬਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

“ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁੱਲ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਨ ਕੇਵਲ ਆਮ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਮਟਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਨਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਨਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਜੋਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬੌਧਿਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਬਾਈਬਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲੋਂ, ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦੇਣ ਉੱਪਰੋਂ ਵੀ, ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੌਰਵਮਈ ਸਾਦਗੀ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਰੂਪਕ-ਛਬੀਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ—ਇਹ ਸਭ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਸੇ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸਮਯਕਾਰੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯਤਨ ਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੰਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ

ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਮਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਫੈਲਦਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

“ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਰਵੋਚ ਆਨੰਦ ਪਾਏ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹਿਰਦੇ ਦੀਆਂ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਹ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਖਰੇ ਅਤੇ ਸਿਖਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

“ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਨ ਨੂੰ ਰੁਚਿਕਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਚੀ ਜੀਵਨੀ; ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ, ਘਰ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦਰਸ਼ਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਕੋਟੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਉਤਕਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੁਣ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਲੇਖਕ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਅਣਮੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਚੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਨੰਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਤੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮਹੱਤਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਸਧਾਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਹਿਤ ਹਨ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਜਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਅਨੰਤਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।”

“ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਹਰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਹੈ। ਏਦਨ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਉਸ ਦੰਡ-ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਆਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਝਲਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਮਹਿਮਾਮਈ ਵਾਅਦੇ ਤੱਕ, ‘ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਵੇਖਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:4), ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਹਰ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਹਰ ਅਨੁਛੇਦ ਦਾ ਮੂਲ ਭਾਰ ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਉੱਤੇ ਹੈ,—ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਚਤਾ,—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ, ‘ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।’ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:57।” Education, 123–125.

ਹੁਣ ਹੀ ਉਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਬਾਈਬਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਰਚਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚੀ ਜੀਵਨੀ; ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ, ਘਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ, ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਕਦੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦਰਸ਼ਨ-ਸ਼ਾਸਤਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਕੋਟੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਉਤਕਟ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੁਣਮਈ ਭਾਵਨਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ,” ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ “ਐਸੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਘੜਤ ਅਸੀਮ ਦੇ ਮਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।”

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਧੀਆਂ, ਜੋ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੀਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਸਧਾਰਣ ਜਾਂ ਨੀਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਕ੍ਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਖਰ, ਉਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਨਿਸਕਰਸ਼, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਕ੍ਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੋੱਚ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਾਕ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ

ਆ ਸਕੇ, ਜੇ ਪਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਚਾਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆ ਕੇ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਮੁੜ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਪਰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪਹਿਲੀ ਉਲਲੇਖਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਖਰੀ। ਪਹਿਲੀ ਉਲਲੇਖਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਚਰਮ-ਬਿੰਦੂ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੋਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦਾ ਚਰਮ-ਬਿੰਦੂ ਪਦ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਮੇਤ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਲਿਖਤਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅੰਤਿਮ ਪਰਿਣਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਵੈਰੀ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲੇਸ਼ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਦਬੁੱਧ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਪਰਨਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਪੂਰਨ ਨਿਭੇੜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜੋ ਉਦਾਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਕਰੇਗੀ; ਹਾਂ, ਉਹ ਮੁੜ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਰੱਖੇਗੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਸੁਰਵੀਰ ਕਰਤਬ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਗੇ; ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੈਦ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਡਿਗਣਗੇ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ; ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਸਮਝਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਡਿਗਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉੱਨਤੀ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ 11:30-36।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਲਦੀ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਲੋਕ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:”

“ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ: ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਸੌਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ, ਕੋਈ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਾਜ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ

ਤਿਰਸਕਾਰ ਲਈ। ਅਤੇ ਜੇ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਹਨ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਲਈ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ। ਪਰ ਤੂੰ ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ: ਬਹੁਤੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਫਿਰਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ।' ਦਾਨੀਏਲ 12:1-4।" Manuscript Releases, number 13, 394.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਫਿਰ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਹਵੇਂ ਤੋਂ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਤੱਕ ਉਦਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਪਰਨਗੇ।" ਤੀਹਵੇਂ ਤੋਂ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਂ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਾਪਰਨਗੇ, ਉਹ ਫਿਰ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੀਖਾਏਲ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਪਦਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਹ ਪਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਿਵੇਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਅਰਸਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੀਹ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਪਦਾਂ ਦੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਹ ਪਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ।

ਤੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕ੍ਰਮਣਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ 330, 508, 533 ਅਤੇ 538 ਵਰਗੀਆਂ ਤਰੀਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਵੱਲ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਕੇਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਾਲ 508 ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਦੇ ਉਤਥਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਵਿਰੋਧ (ਨਿੱਤ ਦੀ) ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਲ 538 ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ Orleans ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬੱਤੀ ਤੋਂ ਛੱਤੀ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਉਸ ਘਾਤਕ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੀਗਨ ਨੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 508 ਦੇ ਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਰੀਗਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ 496 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ "ਭੁਜਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਬਲਵਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਸ, ਜੋ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਬਲ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 538 ਦੇ ਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਤਿਲਾਨਾ ਪਾਪਾਈ ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਦੌਰ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦ

ਮੀਖਾਇਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1798 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੌਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਮਈ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅੱਗ-ਰੋਧਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਉੱਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀਆਂ, ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ: ‘ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?’ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।”

“ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ: ‘ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਧਨ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਣ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਭਵਿਆ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਪਾਇ ਕਿੰਨੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਤੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹਨ।”

“ਜਦੋਂ ਇਹ ਉੱਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਹੰਕਾਰਪੂਰਣ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਛਾ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਰਖਾ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਧਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਧਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਸੂਲੀ ਰਾਹੀਂ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹਰ ਇੱਕ ਅਨਿਆਈ ਸੌਦਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕਰਤੱਬ, ਉੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਧਿੱਠਤਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਧੀਰਜ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ।”

“ਅਗਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਿਆ, ਉਹ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅੱਗ-ਰੋਧਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।’ ਪਰ ਇਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਕੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਪਿੱਚ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਣ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਆਂ। ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਨਾ ਸਕੇ।”

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਹੱਥ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਲਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਸੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕੇ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਆਰਥੀ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਵੇ।”

“ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਅਜੇਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰਭੂਤ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ। ਜੇ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ, ਗਰੀਬੀ, ਦਰਿਦ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਜ-ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲੈਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।”

“ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਸੂਲੀ ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੀਆਂ ਦੌਲਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: ‘ਤੁਸੀਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰੱਖੋ ਹਨ। ਵੇਖੋ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤ ਕੱਟੇ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟਿਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਬਾਓਥ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਭੋਗ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਰਹੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵਧ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।’ ਯਾਕੂਬ 5:3-6।”

“ਪਰ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਬਦਲਾਅ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ ਨੂਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਸਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਏ, ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ‘ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਜਦ ਤੱਕ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਨਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਵਗਾ ਨਾ ਲੈ ਗਿਆ।’ ਮੱਤੀ 24:39। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪੇਖਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਦੀਵੀ ਨਾਸ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

“ਜਗਤ ਯੁੱਧ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ।” Testimonies, volume 9, 12-14.